

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Vera Sapientia Virtute Et Tranquillitate Animi Enchiridion DD. Evcherii Lvgdvnensis, Martini Bracarensis, & Magni Wigonis, Antistitum

Eucherius <Lugdunensis>

Martinus <Bracarensis>

Magnus <Wigo>

Monachii, 1639

Cap. I. Pacem Animi In sola Veritate consistere.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10188

MAGNI P. WIGONIS,
 SEV GVIGONIS,
 grauiſſimæ Consideratio-
 nes, de Tranquillita-
 te animi.

C A P. I.

*PACEM ANIMI IN
 ſola Veritate conſiſtere.*

1. **V**eritas ponenda eſt in medio, tanquam ali- quod pulchrum.
2. Nec iudices, ſi quis eam abhorret, ſed compatere. Tu verò cùm ad eam venire deſideres, cur reſpuiſiſti eam, cùm de tuiſ vitijs increpariſ? Vide, quanta patiatuſ veritas.

Dicitur

O. Dicitur ebrioso, ebriofus es:
I S, luxurioso, superbo, linguoso.
O. que similiter. Hoc autem ve-
rum est. Insaniunt tamen illi
protinus, & veritatem in suo
prædicatore persequuntur, &
occidunt. Vide, quantum ho-
noratur mendacium. Dici-
tur pessimis, & vitiorum o-
mnium servis: *Boni Domini.*
Placantur, gaudent, & men-
I N daciū ipsum in ita loquen-
te venerantur. Sine aspectu &
st in ali-
ali-
eam Tu
de-
cum
Vi-
itas,
icie
decore, crucique affixa, ad-
oranda est Veritas. Quantò
quæque creatura nobilior
est, & potentior, tantò liben-
tius subditur Veritati: imò
hinc potens & nobilis, quia
subditur ei,
3. Pun-

3. Pungunt te tempora-
lia: cur ergò non fugis ad alia,
id est, ad Veritatem? Ideò, vl-
tra omnia aduersa, amara
nobis est Veritas, quia singu-
læ aduersitates, singulas, aut
plures oppugnant volupta-
tes. Veritas autem simul o-
mnes calumniatur. Si colo-
res omnes, & cetera, quæ per
oculos experiri licet, esses ex-
pertus, aut ab alijs sensibus
corporis sis expertus: si ru-
mores omnes, aut recitares,
aut audires, quæ utilitas? Sic
nec in ijs, quæ expertus es,
vel audiisti.

4. Neminem odisse potes,
nisi tuâ iniquitate. Nam et-
iam

iam iniquis optare bonum, sanctorum est. Veritatem tantum & pacem, quæ ex eâ procedit, amore oportet. Minister veritatis, amet, quod ministrat, & cui ministratur. Et cum id ipsum ab alio ministratur sibi, cum gratia sum actione suscipiat, tanquam id, quod amat. Charitas sit tibi causa dicendi veritatem, tanquam medendi. Quod si quis etiam non recipit, aut compateris ei, aut non eum diligis; aut id, quod spernit, vile ducis; tanquam si respuat æger salubrem medicinam.

Veritatem, sine fine pax sequitur, communis cum Angelis

I

ment

mendacium, labor & dolor,
com̄unis cum diabolo. Non
defenditur Veritas, sed de-
fendit. Non illa te, sed tu illa
indiges.

5. Amara & insuavis est
Veritas generi tuo nimis val-
dè, non suo, sed eorum vitio;
sicut lux fulgens infirmis o-
culis. Vide ergò, ne tu eam
amariorem facias, dum non
eam, sicut debes, dicis, id est,
ex charitate. Sicut enim pius
medicus, qui salubrem & a-
maram ægro dat potionem,
linit orā vasis melle: vt quod,
dum est dulce, libenter su-
mitur, etiam quod salubre
est, hiatu facilè capiatur. Pro-
desse

desse autem hominibus, tuū
officium totum. Si dicis ve-
ritatem, non amore Verita-
tis, sed desiderio lædendi a-
lium, non præmium dicentis
Veritatem, sed poenam con-
uitiatoris assequeris. Vide,
quantū supplicij passurus es,
cū lux vera perfectè osten-
derit te tibi: si tantūm cru-
ciatur, cui vno verbo aliquid
malorum suorum ostendis.
Tunc enim patebunt consilia
cordium. Æqualiter peccas,
cum, vel alium vituperas, vel
ab alio vituperaris; in vtróq;
enim Veritatem, aut pro ma-
lo recipis, aut pro malo irro-
gas. Qui ergò te flagellare

voluerit, vitam tuam, id est, veritatem arripiat: per illam te cædat & cruciet.

6. Veritas est vita, & salus æterna. Debes ergò compati ei, cui displicet. In tantum enim est mortuus, & perditus. Tu autem peruersus non ei diceres Veritatem, nisi putares amaram illi esse, atque intolerabilem. Ex te enim metiris alios. Sed hoc pessimum est, quando, vt placeas hominibus, dicis Veritatem, quam diligunt, & mirantur: sicut diceres mendacia, aut adulationes. Non ergo, vel quia displicet, vel quia placet, dicenda est veritas, sed vt pro-

fit.

fit. Silenda est autem tantum
ne noceat; sicut lux infirmis
oculis. Panis, id est, Veritas
confirmat cor hominis, ne
succumbat corporum formis.
Beatus, cuius mens solum-
modo cognitione, & amore
veritatis mouetur, siue affici-
tur; corpus verò ab ipsa tan-
tummodò mente. Ita enim
& corpus à solâ veritate mo-
uetur. Si enim nullus in
mente motus, nisi veritatis;
nullus in corpore, nisi men-
tis: Nullus quoque in corpo-
re esset, nisi veritatis; id est,
Dei.

7. Propter pacem facis o-
mnia, ad quam iter est per so-

lam veritatem : quæ est ad-
uersarius tuus in hac vita.
Ergo aut illam tibi, aut te illi
subijce. Non enim aliud tibi
restat. Aduersitas monet pa-
cem desiderare. Tu autem
cæcatus id desideras, quod
dum amas atque desideras,
impossibile omnino est, te
pacem habere. Cur habes in
te id, quod in alio ita displice-
cet; id est, ira? Irasceris ergo,
quia ille irascitur. Imo iam
tibi irascere, quia irasceris:
si ira ipsa tibi verè displice-
ret, non admitteres eam, sed
fugeres. Quod fit tantum-
modo, tenendo pacem. Non glo-
riatur Lacus, quòd abundet
aquâ:

aquâ: de fonte enim est. Sic
de tua pace. Semper enim
aliud aliquid est causa pacis.
Tanto ergo infirmior & fal-
laciior est pax tua, quanto
mutabilius est id, vnde ori-
tur. Quàm vilis est ergo, cùm
oritur ex iucunditate huma-
næ faciei? Tutus appetit esse
omnis homo. Quod tanto
minus est, quanto magis po-
test inquietari. Tanto verò
magis potest inquietari, quã-
to sunt paratiora habere se-
aliter, quàm vult, ea quæ di-
ligit. Dicat ergo aliquis ho-
minum tibi; Ego tibi malum
faciam: Ego tibi pacem au-
feram. Cogitabo quippe de

te malum, aut dicam. Ecce
quàm paratus es mortificari
& turbari. Non sint tempo-
ralia causa pacis tuæ: tam vi-
lis enim, & tam fragilis erit,
quàm illa. Hæc pax tibi com-
munis erit cum brutis: tua sit
cum Angelis, id est, quæ de
veritate procedit. Quicquid
ob pacem, & beatitudinem
tenueras, & amaueras, con-
temne, nisi pacem & beati-
tudinem omnino vis perde-
re. Pax est bonum illius ani-
mi, in quo ipsa est. Propter
seipsam igitur appetenda est,
tanquam bonus sapor. Tan-
ta sit in te, vt & malos non
excludas. *Non turbetur cor*

Tranquillitate animi. 145

vestrum, neque formidet; Sab-
batum est verum. Hoc cele-
brat, qui nec illicitur, nec co-
gitur: hic habet se in potesta-
te, hic potest de se Eleemosy-
nam facere: vt sicut alijs vi-
derit expedire, iratus fit aut
placatus. Amor temporalis
pacis, necessariò parit inquie-
tudinem mentis. Qui ergo
habet hanc pacem & amat,
necessariò caret pace. Si ma-
leficientibus tibi non inui-
deas, erit tibi pax cum eis. Si-
cut per similitudinem, & pa-
cem consistunt, ità per dissi-
militudinem & discor-
diam cuncta in-
tereunt.

I 5

C A P.